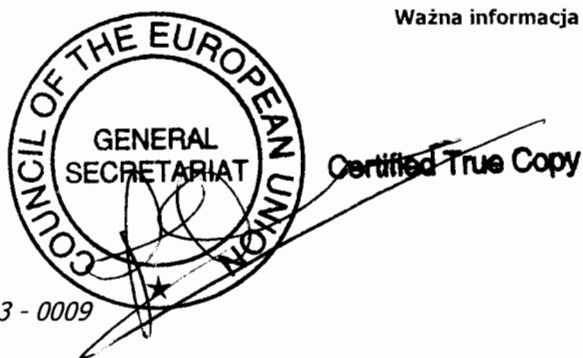

Ważna informacja prawna

22004A0129(01)*Dziennik Urzędowy L 026 , 29/01/2004 P. 0003 - 0009*

Porozumienie

między Unią Europejską a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii w sprawie stosowania niektórych postanowień Konwencji z dnia 29 maja 2000 roku o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej oraz Protokołu z 2001 roku do Konwencji

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony, i

REPUBLIKA ISLANDII

oraz

KRÓLESTWO NORWEGII,

z drugiej strony,

zwane dalej "Umawiającymi się Stronami";

PRAGNĄC poprawy współpracy sądowej w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią, bez uszczerbku dla postanowień ochrony wolności indywidualnej,

BIORĄC POD UWAGĘ, że obecne stosunki między Umawiającymi się Stronami wymagają ścisłej współpracy w zwalczaniu przestępczości,

WSKAZUJĄC na wspólny interes Umawiających się Stron, że zapewniona jest wzajemna pomoc między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią w sposób szybki i skuteczny, zgodna z podstawowymi zasadami ich prawa krajowego, oraz w zgodności z prawami indywidualnymi i zasadami Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, podpisanej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 roku,

WYRAŻAJĄC ich wzajemne zaufanie do struktury i funkcjonowania ich systemów prawnych, a także do zdolności wszystkich Umawiających się Stron do zapewnienia uczciwego procesu,

ZDECYDOWANE uzupełnić Europejską Konwencję o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 roku oraz inne konwencje obowiązujące w tej dziedzinie Porozumieniem między Unią Europejską, Islandią i Norwegią,

UZNAJĄC, że postanowienia tych konwencji znajdują w dalszym ciągu zastosowanie we wszystkich kwestiach nie objętych niniejszym Porozumieniem,

MAJĄC NA UWADZE, że niniejsze Porozumienie, wraz z jego załącznikiem I, reguluje pomoc prawną w sprawach karnych, w oparciu o zasady Konwencji z dnia 20 kwietnia 1959 r.,

ZWAŻYWSZY, że w artykule 2 ustęp 1 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej oraz w artykule 15 Protokołu do Konwencji z dnia 16 października 2001 r. określono postanowienia, które stanowią rozwój dorobku Schengen i które dlatego zostały zaakceptowane przez Islandię i Norwegię na mocy ich zobowiązań w ramach Umowy z dnia 18 maja 1999 r. zawartej między Radą Unii Europejskiej, Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie włączenia tych dwóch ostatnio wymienionych państw w stosowanie, wprowadzanie w życie i rozwój postanowień dorobku Schengen,

ZWAŻYWSZY, że Islandia i Norwegia wyraziły życzenie zawarcia porozumienia umożliwiającego im stosowanie także tych innych postanowień Konwencji o pomocy prawnej z 2000 roku oraz Protokołu z 2001 roku w ich stosunkach z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej,

ZWAŻYWSZY, że Unia Europejska uznaje również za niezbędne zawarcie takiego porozumienia,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego Porozumienia, treść następujących postanowień Konwencji z dnia 29 maja 2000 roku, sporządzonej przez Radę Unii Europejskiej zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, zwanej dalej "Konwencją UE o pomocy prawnej", stosuje się w stosunkach między Republiką Islandii i Królestwem Norwegii oraz w stosunkach wzajemnych między każdym z tych Państw a Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej:

Artykuły 4, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 25 i 26, a także artykuły 1 i 24, w stopniu, w jakim mają one znaczenie dla tych wymienionych artykułów.

2. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego Porozumienia, treść następujących postanowień Protokołu z dnia 16 października 2001 r. do Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonego przez Radę Unii Europejskiej zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zwanego dalej "Protokołem UE o pomocy prawnej", stosuje się w stosunkach między Republiką Islandii a Królestwem Norwegii oraz w stosunkach wzajemnych między każdym z tych Państw a Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej:

Artykuły 1 (ustępy 1–5), 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11 i 12.

3. Deklaracje Państw Członkowskich na podstawie artykułu 9 ustęp 6, artykułu 10 ustęp 9, artykułu 14 ustęp 4, artykułu 18 ustęp 7 i artykułu 20 ustęp 7 Konwencji UE o pomocy prawnej oraz artykułu 9 ustęp 2 Protokołu UE o pomocy prawnej stosuje się także w stosunkach między Republiką Islandii a Królestwem Norwegii.

Artykuł 2

1. Umawiające się Strony, aby osiągnąć cel, a mianowicie możliwie jednolite stosowanie i wykładnię postanowień określonych w artykule 1, stale śledzą rozwój orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, jak również rozwój orzecznictwa sądów właściwych Islandii i Norwegii odnoszącego się do tych postanowień. W tym celu ustanawia się mechanizm, aby zapewnić regularne wzajemne przekazywanie tego orzecznictwa.

2. Islandia i Norwegia są upoważnione do przedłożenia Trybunałowi Sprawiedliwości memoriałów lub uwag na piśmie w przypadkach wystąpienia przez sąd Państwa Członkowskiego do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o orzeczenie wstępne dotyczące wykładni postanowień określonych w artykule 1.

Artykuł 3

Jeżeli wniosek zostaje odrzucony, Norwegia lub Islandia mogą wystąpić do zwracającego się Państwa Członkowskiego o zgłoszenie Eurojust jakichkolwiek napotkanych problemów dotyczących wykonania wniosku, w celu znalezienia praktycznego rozwiązania problemu.

Artykuł 4

Wszelki spór między Islandią lub Norwegią i Państwem Członkowskim Unii Europejskiej dotyczący wykładni lub stosowania niniejszego Porozumienia albo jakichkolwiek postanowień określonych w artykule 1 strona sporu może w terminie sześciu miesięcy przekazać do rozpatrzenia przez posiedzenie przedstawicieli rządów Państw Członkowskich Unii Europejskiej oraz Islandii i Norwegii.

Artykuł 5

Umawiające się Strony uzgadniają dokonanie wspólnego przeglądu niniejszego Porozumienia nie później niż pięć lat od dnia jego wejścia w życie. Przegląd w szczególności dotyczy praktycznego wykonania, wykładni i rozwoju Porozumienia, i może również obejmować kwestie takie, jak konsekwencje dalszego rozwoju Unii Europejskiej w odniesieniu do przedmiotu niniejszego Porozumienia.

Artykuł 6

1. Umawiające się Strony notyfikują wzajemnie zakończenie procedur wymaganych do wyrażenia ich zgody na związanie niniejszym Porozumieniem.

2. W momencie dokonywania ich notyfikacji na mocy ustępu 1 lub, jeżeli jest to przewidziane, w każdym czasie po tym, Islandia i Norwegia mogą złożyć deklaracje przewidziane w artykule 9 ustęp 6, artykule 10 ustęp 9, artykule 14 ustęp 4, artykule 18 ustęp 7 i artykule 20 ustęp 7

Konwencji UE o pomocy prawnej oraz w artykule 9 ustęp 2 Protokołu UE o pomocy prawnej.

3. W odniesieniu do odpowiednich postanowień Konwencji UE o pomocy prawnej, niniejsze Porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu, w którym Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej stwierdzi, że zostały spełnione wszelkie wymogi formalne dotyczące wyrażenia zgody przez Umawiające się Strony niniejszego Porozumienia – lub w ich imieniu – lub w dniu wejścia w życie Konwencji UE o pomocy prawnej zgodnie z artykułem 27 ustęp 3 Konwencji, jeżeli jest to data późniejsza. W odniesieniu do odpowiednich postanowień Konwencji UE o pomocy prawnej, wejście w życie niniejszego Porozumienia ustanawia prawa i obowiązki między Islandią i Norwegią oraz między Islandią, Norwegią i tymi Państwami Członkowskimi UE, w stosunku do których Konwencja UE o pomocy prawnej weszła w życie.

4. W odniesieniu do odpowiednich postanowień Protokołu UE o pomocy prawnej, niniejsze Porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu, w którym Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej stwierdzi, że zostały spełnione wszelkie wymogi formalne dotyczące wyrażenia zgody przez Umawiające się Strony niniejszego Porozumienia – lub w ich imieniu – lub w dniu wejścia w życie Protokołu UE o pomocy prawnej zgodnie z artykułem 13 ustęp 3 Protokołu, jeżeli jest to data późniejsza. W odniesieniu do odpowiednich postanowień Protokołu UE o pomocy prawnej, wejście w życie niniejszego Porozumienia ustanawia prawa i obowiązki między Islandią i Norwegią oraz między Islandią, Norwegią i tymi Państwami Członkowskimi UE, w stosunku do których Protokół UE o pomocy prawnej wszedł w życie.

5. W konsekwencji takie prawa i obowiązki między Norwegią, Islandią i pozostałymi Państwami Członkowskimi UE powstają w dniu wejścia w życie Konwencji UE o pomocy prawnej lub Protokołu UE o pomocy prawnej w odniesieniu do tych innych Państw Członkowskich UE.

6. Niniejsze Porozumienie stosuje się wyłącznie do procedur pomocy prawnej wszczętych po dniu powstania praw i obowiązków na mocy ustępu 3 i 4.

Artykuł 7

Przystąpienie nowych Państw Członkowskich Unii Europejskiej do Konwencji UE o pomocy prawnej lub do Protokołu UE o pomocy prawnej ustanawia prawa i obowiązki na mocy niniejszego Porozumienia między tymi nowymi Państwami Członkowskimi oraz Islandią i Norwegią.

Artykuł 8

1. Niniejsze Porozumienie może być wypowiedziane przez Umawiające się Strony. W przypadku wypowiedzenia dokonanego przez Islandię lub Norwegię, niniejsze Porozumienie pozostaje w mocy między Unią Europejską a Państwem, w stosunku do którego nie zostało ono wypowiedziane.

2. Wypowiedzenie niniejszego Porozumienia zgodnie z ustępem 1 staje się skuteczne od dnia upływu sześciu miesięcy po przedłożeniu notyfikacji wypowiedzenia. Procedury wykonania wniosków o pomoc prawną wciąż będące w toku w tym dniu zostają zakończone zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia.

3. Niniejsze Porozumienie zostaje wypowiedziane w momencie wypowiedzenia Umowy z dnia 18 maja 1999 roku zawartej między Radą Unii Europejskiej, Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

4. Wypowiedzenie niniejszego Porozumienia zgodnie z ustępem 3 staje się skuteczne dla tej samej Strony lub Stron i w tym samym dniu, co wypowiedzenie Umowy z dnia 18 maja 1999 roku określonej w ustępie 3.

Artykuł 9

1. Depozytariuszem niniejszego Porozumienia jest Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

2. Depozytariusz publikuje informacje dotyczące jakiegokolwiek notyfikacji dokonanej w powiązaniu z niniejszym Porozumieniem.

Artykuł 10

Niniejsze Porozumienie sporządzone jest w jednym egzemplarzu w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, islandzkim, irlandzkim, włoskim, norweskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym wszystkie teksty są na równi autentyczne.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de diciembre de dos mil tres. Udfærdiget i Bruxelles, den nittende december to tusind og tre. Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Dezember zweitausendunddrei. Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία. Done at Brussels, this nineteenth day of December, in the year two thousand and three. Fait à Bruxelles, le dix-neuf décembre deux mille trois. Arna dhéanamh sa Bhrúiséal ar an naoú lá déag de Nollaig sa bhliain dhá mhíle is a trí. Fatto a Bruxelles, addì diciannove dicembre duemilatre. Gedaan te Brussel, de negentiende december tweeduizenddrie. Feito em Bruxelas, em dezanove de Dezembro de dois mil e três. Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme. Som skedde i Bryssel den nittonde december tjugohundratre. Gjört í Brussel níttjándi dag desembermánaðar árið tvö þúsund og þrjú. Utfærdiget i Brussel den 19. desember 2003.

Por la Unión Europea For Den Europæiske Union Für die Europäische Union Για την Ευρωπαϊκή Ένωση For the European Union Pour l'Union européenne Thar ceann an Aontais Eorpaigh Per l'Unione europea Voor de Europese Unie Pela União Europeia Euroopan unionin puolesta För Europeiska unionen

+++++ TIFF +++++

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands

+++++ TIFF +++++

For Kongeriket Norge

+++++ TIFF +++++

ZAŁĄCZNIK I

Stosowanie w odniesieniu do Gibraltaru

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, jako Państwo Członkowskie odpowiedzialne za Gibraltar, w tym za stosunki zewnętrzne Gibraltaru, potwierdza, że niniejsze Porozumienie będzie skuteczne na terytorium Gibraltaru, skoro tylko Konwencja UE o pomocy prawnej z 2000 roku oraz Protokół z 2001 roku zostaną rozszerzone na Gibraltar, pod warunkiem że Konwencja Rady Europy z 1959 roku o pomocy prawnej w sprawach karnych została rozszerzona na Gibraltar. W tym czasie Zjednoczone Królestwo wyznaczy odpowiednie władze Gibraltaru jako właściwe do celów niniejszego Porozumienia. Wszelka korespondencja urzędowa z tymi władzami następuje zgodnie z uzgodnionymi porozumieniami między Zjednoczonym Królestwem a Królestwem Hiszpanii odnoszącymi się do władz Gibraltaru w kontekście dokumentów UE i WE oraz odpowiednich umów, które zostały notyfikowane Państwom Członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej w dniu 19 kwietnia 2000 roku. Kopie tych porozumień są notyfikowane Republice Islandii i Królestwu Norwegii przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracja Umawiających się Stron do Porozumienia między Unią Europejską a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii w sprawie stosowania niektórych postanowień Konwencji z dnia 29 maja 2000 roku o pomocy prawnej w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej oraz Protokołu z 2001 roku do Konwencji.

Umawiające się Strony uzgadniają, że będą się konsultować, jeśli właściwe, kiedy Republika Islandii, Królestwo Norwegii lub jedno z Państw Członkowskich Unii Europejskiej uzna, że zachodzą okoliczności do uczynienia tego, w celu umożliwienia najbardziej skutecznego stosowania niniejszego Porozumienia, w tym także w celu zapobiegania jakimkolwiek sporom dotyczącym jego praktycznego wykonania i interpretowania. Takie konsultacje są organizowane w sposób najbardziej dogodny, biorąc pod uwagę istniejące struktury współpracy.

Deklaracja Republiki Islandii i Królestwa Norwegii

Uwzględniając postanowienia Konwencji z dnia 29 maja 2000 roku o pomocy prawnej w sprawach karnych, które umożliwiają bezpośredni kontakt między organami sądowymi, Republika Islandii i Królestwo Norwegii oświadczają, że, w odpowiednim przypadku, ich właściwe organy sądowe, za pośrednictwem punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej, chcą zasięgnąć niezbędnych informacji w celu ustalenia, który organ sądowy Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej jest właściwy miejscowo dla wszczęcia i wykonania wniosków o pomoc prawną.